

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปวิทยานิพนธ์

อาชญากรรมเป็นสิ่งที่ทุกประเทศให้ความสนใจ และยอมรับว่า เปรียบเสมือนโรคภัยของสังคมที่จะต้องเกิดขึ้นเสมอ ดังนั้นทุกประเทศจึงพยายามศึกษาเพื่อที่จะหาทางควบคุมโรคภัยนี้ให้ได้ ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาถึงอาชญากรรมในประเทศไทย ทั้งในด้านการเกิดอาชญากรรม ประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้ยังพยายามที่จะหาหลักเกณฑ์ในการจัดสรร (Allocate) กำลังตำรวจที่มีอยู่จำกัดให้เหมาะสมที่สุด

จากการศึกษานี้สามารถสรุปได้ว่า

- (1) การเกิดอาชญากรรมทั่วไป 43 ประเภททั่วประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เนื่องมาจากการเพิ่มของประชากร
- (2) จำนวนอาชญากรรมรวมที่เกิดขึ้นโดยเฉลี่ยเกือบ 90 % เป็นอาชญากรรมประเภทความผิดอื่น ๆ ซึ่งอาชญากรรมประเภทที่ไม่มีความรุนแรงนัก ทั้งยังเป็นคดีที่สามารถจับผู้ต้องหาได้โดยง่ายอีกด้วย กล่าวคือ โดยเฉลี่ยสามารถจับผู้ต้องหาได้ถึงกว่า 90% ของจำนวนคดีที่เกิดขึ้น
- (3) อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวิตและร่างกาย มีแนวโน้มในการเกิดต่อประชากรแสนคนไม่ค่อยสูงนัก แต่จากเหตุการณ์วันที่ 14 ตุลาคม 2516 ก็มีผลกระทบกระเทือนให้มีอาชญากรรมสูงขึ้นบ้าง ซึ่งคงสืบเนื่องมาจากการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถปฏิบัติราชการได้อย่างเต็มที่นั่นเอง
- (4) ในด้านการปราบปรามอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวิตและร่างกาย ประสิทธิภาพค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ โดยเฉลี่ยสามารถจับผู้ต้องหาได้เพียง 60% เท่านั้น โดย

เฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินใน ส่วนกลาง สามารถจับกุมผู้ต้องหา ได้เพียง 50% ของคดีที่เกิดขึ้น และในปีหลัง ๆ แนวโน้มในการจับกุมผู้ต้องหาได้ก็ลดลงเรื่อย ๆ อีกด้วย

(5) ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งของการเกิดอาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวิตและร่างกายใน ส่วนกลางก็คือ การที่อาชญากรรมประเภทนี้เพิ่มสูงขึ้นในปีหลัง ๆ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้กรุงเทพฯ และในจังหวัดอื่น ๆ มีความเจริญแตกต่างกันมาก ประชาชนในชนบทจึงเริ่มอพยพเข้ามาในกรุงเทพฯ เพื่อหางานทำมากขึ้น ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการเพิ่มความแออัดให้กับเมืองหลวง จำนวนคนว่างงานเพิ่มสูงขึ้น ภาวะเศรษฐกิจต่าง ๆ ปีบคั้น อันเป็นผลต่อเนื่องไปถึงปัญหาอาชญากรรม

(6) ในด้านการศึกษาถึงความรุนแรงของอาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวิตและร่างกาย ต่อประชากรหมื่นคน พบว่าในปี 2516 ท้องที่สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก มีอัตราการเกิดอาชญากรรมสูงสุด คือ 194 รายต่อปี ส่วนท้องที่ที่มีอัตราการเกิดอาชญากรรมต่ำที่สุดในประเทศ ได้แก่ ท้องที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด มีอัตราการเกิดอาชญากรรมประมาณ 4 รายต่อปี ซึ่งมีความแตกต่างกันมาก

(7) จากการเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมของท้องที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมประเภททรัพย์สิน ชีวิตและร่างกายสูงและต่ำ พบว่าการเกิดอาชญากรรมประเภทนี้มีความสัมพันธ์กับ ขนาดท้องที่ เส้นทางที่ต้องตรวจทั้งทางน้ำและทางบก สถานการณ์เงินและบริการ จำนวนแหล่งอบายมุข จำนวนร้านค้าของเก่าและอาวุธปืน จำนวนบุคคลที่ต้องสอดส่อง

(8) จากการคุ้ยประวัติสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ พบว่า

1. จำนวนประชากรมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับจำนวนอาชญากรรม ถึงแม้บางอำเภอจะมีขนาดท้องที่เล็กก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเกิดอาชญากรรมน้อยลงไป ด้วย ถ้าในอำเภอนั้นมีประชากรอยู่หนาแน่น นั่นก็หมายความว่าขนาดท้องที่ที่มีความสัมพันธ์กับจำนวนอาชญากรรมน้อยกว่าจำนวนประชากร

2. ท้องที่ใดที่มีเส้นทางที่ต้องตรวจตรามาก ควรจะมีอาชญากรรมเกิด

ขึ้นน้อยลง เนื่องจากกำลังตำรวจสามารถดูแลพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง แต่ในปัจจุบันยังมีการจัดสรรกำลังตำรวจไม่เหมาะสม ทำให้บางท้องที่ขาดกำลังตำรวจในการตรวจเส้นทางต่าง ๆ นอกจากนั้นแล้วยังอาจเนื่องมาจากการขาดแคลนอุปกรณ์สนับสนุนการทำงาน เช่น รถยนต์ วิทยุสื่อสาร เป็นต้น ซึ่งทำให้การตรวจตราท้องที่มีประสิทธิภาพต่ำกว่าที่ควรจะเป็น

3. สถานการณ์เงินและบริการ แหล่งอบายมุข ร้านค้าของเก่าและอาวุธปืน มีส่วนจูงใจให้เกิดอาชญากรรม กล่าวคือ แหล่งอบายมุขต่าง ๆ มักจะทำให้คนมีเมวมลุมหลง ทำให้ยอมเสียทรัพย์สินต่าง ๆ เพื่อแลกกับความสนุก เมื่อขาดเงินและไม่สามารถหาเงินมาได้ด้วยความสุจริต ก็อาจจะใช้วิธีปล้นทรัพย์หรือชิงทรัพย์ตามสถานการณ์ ประกอบการที่สามารถหาอาวุธมาประกอบอาชญากรรม และแลกเปลี่ยนทรัพย์สินเป็นเงินตราได้ง่ายตามร้านค้าของเก่าและอาวุธปืน จึงทำให้อาชญากรรมประกอบอาชญากรรมมากขึ้น

4. จำนวนโรงงานต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้นมีส่วนช่วยลดอาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับทรัพย์สินลงได้บ้าง เนื่องจากการที่ประชาชนมีงานทำมากขึ้น ความคิดในการประกอบอาชญากรรมก็ย่อมจะลดน้อยลงเป็นธรรมดา

5. จำนวนบุคคลที่ต้องสอดส่อง มีความสัมพันธ์พอสมควรกับจำนวนอาชญากรรม อำเภอใดที่มีจำนวนบุคคลที่ต้องสอดส่องมาก อำเภอนั้นก็จะมีอาชญากรรมเกิดขึ้นมากเช่นกัน ทำให้เชื่อได้ว่าผู้ที่ประกอบอาชญากรรมส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยกระทำผิดมาก่อน

6. การจัดสรรกำลังตำรวจในปัจจุบัน ยังไม่สามารถลดจำนวนอาชญากรรมลงได้ ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปทำให้อาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น หรือเป็นเพราะการจัดสรรกำลังตำรวจให้แก่แต่ละสถานีไม่เหมาะสม หรือเนื่องจากการขาดประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(9) สำหรับการศึกษาถึงแนวโน้มของอาชญากรรมในประเทศไทยเป็นรายจังหวัดพบว่า ทุกจังหวัดมีแนวโน้มในการเกิดอาชญากรรมทั่วไป 43 ประเภทสูงขึ้น ยกเว้นกรุงเทพฯ ซึ่งมีแนวโน้มลดลง แต่การลดลงนี้เนื่องจากการลดลงของอาชญากรรมประเภทความผิดอื่น ๆ เท่านั้น ส่วนความผิดประเภทที่มีความสำคัญ คือ อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวิตและร่างกายกลับเพิ่มขึ้น

ส่วนการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบการจัดสรรกำลังตำรวจ กับสภาพแวดล้อม และการกระจายของอาชญากรรมในแต่ละท้องถิ่น ทำให้สามารถหาสมการถดถอย (Regression Equation) ซึ่งจะใช้เป็นบรรทัดฐาน (Norm) ในการปรับจำนวนตำรวจ ที่มีอยู่จำกัดในสถานี่ต่าง ๆ กล่าวคือ เป็นการเฉลี่ยกำลังตำรวจจากสถานี่หนึ่ง ไปยังอีก สถานี่หนึ่งที่มีความจำเป็นมากกว่า หรืออาจจะมีการเพิ่มกำลังตำรวจอีกแล้วแต่กรณี ซึ่งคาดว่า จะเป็นการทำให้ได้ใช้กำลังตำรวจที่มีอยู่น้อย่างเต็มประสิทธิภาพมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทต้น ๆ ว่า การสรุปผลการวิเคราะห์จะมีความถูกต้องมาก น้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งเป็นที่ทราบแล้วว่า ข้อมูล ที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ เป็นข้อมูลที่มีความคลาดเคลื่อนอยู่บ้างไม่น้อยทีเดียว ซึ่งผู้วิจัย เองก็ได้พยายามเลือกวิธีวิจัยที่เหมาะสม เพื่อที่จะทำให้ความคลาดเคลื่อนต่าง ๆ นี้ลดลงบ้าง แต่ก็ไม่อาจ ทำให้หมดไปได้ และยังไม่สามารถบอกได้อีกว่าความคลาดเคลื่อนนี้มีมากน้อย เพียงใด

ดังนั้นจึงควรจะมีการศึกษาถึงความคลาดเคลื่อนนี้ และพยายามปรับปรุงวิธี การเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพดียิ่งขึ้น เนื่องจากในปัจจุบัน ใคมี หน่วยราชการหลายหน่วยงานต่างทำการ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมนี้ไว้ เช่น

(1) กรมตำรวจ ทำการเก็บรวบรวมรายงาน

1. จำนวนคดีเกิดและผลการจับกุม แยกประเภทคดีตามประมวลกฎหมาย อาญา และคดีความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ

2. ผลการดำเนินคดีในชั้นการสอบสวน ชั้นอัยการ และชั้นศาล แยก เป็นคดีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และคดีความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ

3. ผลการจับกุมและผลการดำเนินคดีซ้ำปี

(2) กรมอัยการ ทำรายงานเกี่ยวกับ

1. จำนวนคดีที่ปรากฏผู้ต้องหาและส่งคำมา ทั้งที่ค้างมาและรับใหม่

พร้อมทั้งเปรียบเทียบกับปีก่อน ตลอดจนผลการดำเนินงานคดีในชั้นอุทธรณ์ ตามประเภทของความผิด

2. จำนวนคดีที่ฟ้องศาล ตลอดจนผลการตัดสินของศาล แยกตามประเภทความผิด

3. ผลการลงโทษของศาลแยกตามประเภทบุคคล

4. จำนวนคดีที่อุทธรณ์ ตลอดจนผลการตัดสินของศาลแยกตามประเภทของผู้อุทธรณ์

5. จำนวนคดีที่ฎีกา ตลอดจนผลการตัดสินของศาลแยกตามประเภทของผู้ฎีกา

6. จำนวนคดีที่ปรากฏผู้ต้องหา แต่ไม่ได้นำตัวมา ตลอดจนผลการดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์

7. จำนวนคดีที่ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิด ตลอดจนผลการดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์

8. จำนวนคดีที่พนักงานอุทธรณ์สั่งไม่ฟ้อง แต่ขอสืบตีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง ตลอดจนผลการชี้ขาดของอธิบดีกรมอุทธรณ์

(3) ศาล ทำการเก็บรายงานซึ่งเรียกว่า "บัญชีของศาล" โดยแบ่งออกเป็น 2 สารบบ

1. สารบบความ เจ้าหน้าที่จะลงรายการในสารบบนี้เมื่อได้รับคำฟ้องคดีทุกคดีจากนายหรือตำรวจ ซึ่งอาจจะแยกเป็นปีละ เล่มหรือหลายปีเล่ม

2. สารบบคำพิพากษา แยกเป็น

ก. สารบบคำพิพากษาคดีแพ่ง เมื่อศาลพิพากษาแล้วเจ้าหน้าที่จะลงรายการต่าง ๆ ในสารบบนี้

ข. สารบบคำพิพากษาคดีอาญา ซึ่งจะลงรายการเมื่อศาลพิพากษาคดีแล้ว

เมื่อครบกำหนด 6 เดือนและ 1 ปี เจ้าหน้าที่จึงจะรวบรวมรายการต่าง ๆ

ในทั้ง 2 สารบบ

(4) กรรมราชทัณฑ์ ซึ่งเก็บรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ต้องขังประเภทต่าง ๆ ทั้งที่ได้รับการตัดสินแล้วและที่กำลังรอการตัดสิน รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ต้องขังซึ่งกรมราชทัณฑ์ทำการเก็บรวบรวมไว้ เช่น จำนวนผู้ต้องขังทั่วไปของแต่ละเรือนจำ แยกตามอายุ เพศ ความผิดที่กระทำ โทษที่ได้รับการตัดสิน เป็นต้น

จะเห็นว่าข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมทั้งหลายนี้ มีการเก็บรวบรวมกันอย่างกระจัดกระจาย ถ้าได้มีการเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้ โดยการจัดทำแบบฟอร์มมาตรฐานเพื่อใช้ร่วมกัน ทำให้ข้อมูลต่าง ๆ สามารถอ้างอิงถึงกันได้ ข้อผิดพลาดและความคลาดเคลื่อนต่าง ๆ ก็ควรจะลดลงไปด้วย

นอกจากนั้นแล้วในด้านการจัดสรรกำลังตำรวจ ควรจะมีการศึกษาต่อไปถึงการจัดสรรสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นเครื่องสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น รถยนต์ จักรยานยนต์ อาวุธปืน วิทยุสื่อสาร งบประมาณซึ่งจะใช้เป็นค่าเบี้ยเลี้ยง เป็นต้น เพื่อให้กำลังตำรวจที่จัดสรรนั้น สามารถทำงานได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การศึกษานี้อาจจะทำได้โดยใช้เทคนิคของ Linear Programming เข้าช่วย ซึ่งจะมีประโยชน์มากถ้าได้มีการศึกษาอย่างจริงจัง